

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 128/2021
17.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у Београду у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у предмету извршног повериоца „Младинска књига“ д.о.о. Нови Београд, чији је пуномоћник Срђан Р. Станковић, адвокат из ..., против извршног дужника АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Станојевић, адвокат из ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Лесковцу и Другог основног суда у Београду, у седници одржаној дана 17.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Лесковцу.

Образложење

Извршни поверилац је дана 06.05.2019. године, поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе-рачуна, Основном суду у Лесковцу, ради наплате новчаног потраживања на основу веродостојне исправе. У предлогу је наведено да ће се у случају подношења приговора, овај предлог сматрати тужбом.

Основни суд у Лесковцу донео је решење о извршењу Ив 264/19 од 08.05.2019. године, на које је извршни дужник поднео приговор.

Одлучујући о приговору извршног дужника, Основни суд у Лесковцу је донео решење Ив 46/19 од 03.07.2019. године, којим је стављено ван снаге решење о извршењу тога суда од 08.05.2019. године у делу у коме је одређено извршење и поступак је настављен као поводом приговора против платног налога, а списи предмета су достављени парничном одељењу Основног суда у Лесковцу на даљи поступак. Међутим, извршни поверилац је поднеском од 14.07.2020. године истакао приговор месне ненадлежности суда указујући да је чланом 12. Закључнице - Уговора о купопродаји у случају спора предвиђена надлежност Петог општинског суда у Београду (сада Другог основног суда у Београду) и предложио да се списи доставе Другом основном суду у Београду. Одлучујући о овом захтеву извршног повериоца, Основни суд у Лесковцу се решењем од 20.07.2020. године, олгасио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе доставио Другом основном суду у Београду, као месно надлежном суду.

Други основни суд у Београду није прихватио месну надлежност у овој правној ствари, већ је списе предмета уз допис П 585/21 од 01.03.2021. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на члана 22.став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Лесковцу.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 32. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава прописано је да је Основни суд у Лесковцу надлежан за територију града Лесковца, а одредбом члана 39. став 1. ЗПП да је за суђење опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште.

Према члану 19. став 1. Закона о парничном поступку, суд ће се по службеној дужности огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу. Према ставу 3. наведеног члана, по приговору месне ненадлежности туженог суд се у истом року може огласити месно ненадлежним.

Одредбама члана 65. ЗПП прописано је: ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан, под условом да је тај суд стварно надлежан (став 1.); ако је законом прописано да су за суђење месно надлежна два или више домаћих судова, странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди један од тих судова или неки други стварно надлежан суд (став 2.); споразум из става 1. и 2. овог члана производи правно дејство само ако је састављен у писаном облику и ако се односи на одређени спор или више спорова који сви проистичу из одређеног правног односа (став 3.); исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности (став 4).

У овом случају, опште месно је надлежан Основни суд у Лесковцу на чијој територији извршни дужник има пребивалиште. На посебну месну надлежност Другог основног суда у Београду не упућује ни једна одредба Закона о парничном поступку, нити има места примени члана 65. ЗПП јер уз предлог за извршење није достављен пророгациони споразум, односно странке нису приложиле писани споразум којим је уговорена месна надлежност Другог основног суда у Београду.

Како у споровима ове врсте не постоји искључива месна надлежност, нити је извршни дужник истакао приговор месне ненадлежности, Основни суд у Лесковцу се није могао по службеној дужности огласити месно ненадлежним.

Врховни касациони суд је у смислу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку, донео одлуку као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Луговац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић